ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl dne 12. 10. 2011 v senátu pro řízení ve věcech soudců složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Draštíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph.D., o návrhu na zahájení kárného řízení **ministra spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, proti **Mgr. R. V.**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Praha 4, se sídlem Hostivařská 1109, Praha 10, zastoupeného Mgr. Janem Boučkem, advokátem se sídlem v Praze 1, Karolíny Světlé 14

takto:

I. V řízení o kárné žalobě **se pokračuje.**

II. Podle § 14 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů,

se zastavuje

kárné řízení vedené na podkladě návrhu ministra spravedlnosti

proti

Mgr. R. V.,
soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Praha 4,
se sídlem Hostivařská 1109, Praha 10,

pro skutek spočívající v tom, že jako soudní exekutor v řízení vedeném pod sp. zn. 104 Ex 123/05 ode dne 26. 10. 2006, kdy byl povinným J. B., v zastoupení JUDr. Eliškou Markovou, advokátkou, poprvé upomenut o vrácení částky z plnění dobrovolně uhrazeného povinným k jeho rukám dne 22. 5. 2005, a ač si byl vědom, že již dne 13. 4. 2006 nabylo právní moci usnesení Okresního soudu Praha – západ ze dne 24. 2. 2006 č. j. 13 Nc 2017/2005 - 43, jímž byla exekuce nařízená usnesením téhož soudu ze dne 13. 1. 2005 č. j. 13 Nc 2017/05 - 5 částečně zastavena co do částky 307 553 Kč a v rozsahu zastavení zaniklo i jeho pověření, byl bezdůvodně nečinný ve vztahu k povinnému až do dne 22. 7. 2007, kdy neoprávněně vymožené plnění vrátil ve výši a způsobem, jež byly v době podání návrhu předmětem trestního stíhání. Nečinný byl i přesto, že mu bylo dne 19. 12. 2006 doručeno usnesení Okresního soudu Praha-západ ze dne 14. 12. 2006 č. j. 13 Nc 2017/2005 - 61, jímž byl k námitkám povinného změněn příkaz k úhradě nákladů exekuce, nesprávně vyčíslených exekutorem v příkaze ze dne 3. 7. 2006 č.

j. 104 Ex 123/05 - 64, resp. že dne 2. 3. 2007 obdržel toto usnesení, proti němuž nebylo odvolání přípustné, s vyznačenou doložkou právní moci a dne 21. 2. 2007 urgenci upomínky od povinného o vrácení neoprávněně vymožené částky,

přičemž v tomto skutku bylo podaným návrhem spatřováno kárné provinění dle § 116 odst. 2 zákona č. 120/2001 Sb., exekučního řádu, spočívající v porušení povinnosti postupovat bez zbytečných průtahů,

neboť Mgr. R. V. zanikl výkon exekutorského úřadu, protože byl rozhodnutím ministra spravedlnosti č. j. 269/2008-OJ-SO/31 ze dne 27. 10. 2010 odvolán z funkce soudního exekutora Exekutorského úřadu Praha 4.

O d ů v o d n ě n í :

I.

Nejvyšší správní soud převzal dle čl. I., bodu 28. zákona č. 183/2009 Sb., kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů (dále jen „zákon č. 183/2009 Sb.“) rozhodování v kárných věcech soudních exekutorů. V souladu s bodem 7., čl. II. přechodných ustanovení zákona č. 183/2009 Sb. byla Nejvyššímu správnímu soudu Exekutorskou komorou České republiky předána spisová dokumentace o shora označeném řízení.

Jiný senát Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného předložil svoji věc 11 Kseo 6/2009 Ústavnímu soudu dle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky na zrušení přechodných ustanovení k části první, čl. II., bodů 3., 4., 5., 6., a 7. zákona č. 183/2009 Sb. pro rozpor s ústavním pořádkem.

Senát Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného rozhodující v této právní věci se ztotožnil s právním názorem senátu rozhodujícího věc 11 Kseo 6/2009 a proto usnesením ze dne 10. 12. 2009 č. j. 13 Kse 1/2009 - 14 řízení přerušil do rozhodnutí Ústavního soudu o podaném návrhu.

Nálezem ze dne 3. 8. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 38/09 Ústavní soud návrh na zrušení výše uvedených ustanovení zamítl (ve věci Nejvyššího správního soudu sp. zn. 11 Kse 3/2009).

Důvod přerušení řízení rozhodnutím Ústavního soudu odpadl a proto senát Nejvyššího správního soudu jako soudu kárného rozhodující v této právní věci rozhodl tak, že se v přerušeném řízení pokračuje.

II.

V průběhu řízení kárný senát Nejvyššího správního soudu zjistil, že rozhodnutím ministra spravedlnosti č. j. 9/11-L-SP, ze dne 18. 2. 2011, byl zamítnut rozklad kárně obviněného a potvrzeno rozhodnutí ministra spravedlnosti č. j. 269/2008-OJ-SO/31 ze dne 27. 10. 2010, kterým byl kárně obviněný odvolán z funkce soudního exekutora Exekutorského úřadu Praha 4. Rozhodnutí o odvolání nabylo právní moci dne 23. 2. 2011.

Tato skutečnost byla zdejšímu soudu sdělena Ministerstvem spravedlnosti ČR, které kárnému senátu Nejvyššího správního soudu zaslalo kopii rozhodnutí o rozkladu.

Dle § 14 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb. senát bez ústního jednání řízení zastaví, zanikla-li soudci, předsedovi soudu, místopředsedovi soudu, předsedovi kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu nebo státnímu zástupci jeho funkce nebo, jde-li o soudce, předsedu soudu, místopředsedu soudu nebo předsedu kolegia Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu, bylo-li vzdání se funkce doručeno prezidentu republiky, ministru spravedlnosti nebo předsedovi Nejvyššího soudu nebo Nejvyššího správního soudu; jde-li o státního zástupce též tehdy, bylo-li vzdání se funkce státního zástupce doručeno ministru spravedlnosti; nebo, jde-li o soudního exekutora, zanikl-li mu výkon exekutorského úřadu.

Kárný senát Nejvyššího správního soudu dospěl k závěru, že odvoláním kárně obviněného z funkce soudního exekutora zanikl jeho výkon exekutorského úřadu podle § 15 odst. 1 písm. c) zákona č. 120/2001 Sb., a proto mu nezbylo než kárné řízení podle § 14 písm. b) zákona č. 7/2002 Sb., zastavit.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 12. října 2011

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného
senátu